

Głos Św. Mikołaja

M I E S I Ę C Z N I K P A R A F I A L N Y

* Parafia p.w. św. Mikołaja w Świebodzicach * nr 9(95) * wrzesień 2024 *

Już po raz XXI na Jasną Górę wyruszyła Piesza Pielgrzymka Diecezji Świdnickiej!

Wśród jej uczestników nie zabrakło również przedstawicieli parafii pw. Świętego Mikołaja w Świebodzicach, którzy z radością i wiarą podjęli trud pielgrzymowania.

Grupa 5 – Świebodzicka, którą tworzyło 93 pątników, poszła do Matki Bożej pod szczególną opieką św. Ojca Pio. Są grupą radosną, rozmodloną, uporządkowaną, czynną i otwartą na innych. Każdy dzień Pielgrzymki rozpoczynaliśmy i kończyliśmy wspólną modlitwą, która napełniała nasze serca pokojem. – Można było odczuć rodzinną atmosferę. Wielu wspierało się na-

wzajem, pomagając sobie nosić plecaki i troszcząc się o siebie – wspomina jeden z kapłanów, podkreślając, że Pielgrzymka to czas, kiedy każdy odnajduje spokój ducha i odczuwa głęboką więź z Bogiem.

Pielgrzymka to nie tylko podróż do świętego miejsca, ale również wyjątkowe doświadczenie duchowe i fizyczne, które może mieć głęboki wpływ na całe nasze życie. Dlaczego warto podjąć trud pielgrzymowania?

1. Radość i nadzieja w Bogu:

– „...pragniemy rozradować nasze serca w Bogu, (cd. na str. 3)

Jak możemy nauczyć się słuchać Pana Boga?

Przejdź się jakąkolwiek wielkomięską ulicą, a zobaczysz ten sam obrazek. Ktoś schodzi z krawężnika prosto pod nadjeżdżający samochód. Rozlegają się klaksony, kierowca hamuje z piskiem opon. Przechodzień, co ciekawe, ledwo to zauważa. Niebaczny na to, że o mały włos nie stracił życia, idzie dalej, z oczami utkwionymi w ekran swojego telefonu i ze słuchawkami na uszach.

Bóg pragnie do nas mówić, ale czasami jesteśmy tak nieczuli na Jego głos, jak tamten przechodzień na dźwięk klaksonu. Jesteśmy tak zanurzeni w „hałas” naszej co-

dzienności, że po prostu nie jesteśmy w stanie usłyszeć Pana. Ale Bóg mimo to nie przestaje mówić. W dodatku zawsze jest gotów pomóc nam Go usłyszeć i zrozumieć.

W ostatnim artykule zastanowimy się, w jaki sposób możemy nauczyć się słuchać głosu Boga i odpowiadać na Jego słowo wiarą i posłuszeństwem.

PRZESŁANIE OD MIŁUJĄCEGO BOGA

Nasz Pan jest niezwykle kreatywny stara się komunikować z nami na nieskończoną liczbę sposobów. Bylibyśmy zdumieni,

gdyby udało nam się zauważyć wszystkie wiadomości, które On kieruje do nas w ciągu dnia.

Szepcze o swojej wierności przez ogrom nocnego nieba i nieustępliwe uderzanie o brzeg fal oceanu. Mówi do nas, gdy prowadzimy samochód, przypominając, byśmy pomodlili się za znajomego, który cierpi. Mówi przez mądrą radę zaufanego przyjaciela lub kierownika duchowego. Mówi też przez nasze sumienia, kierując nas ku temu, co dobre i prawe.

Co więcej, ucząc się słuchać Boga w jednym obszarze, stajemy

(cd. na str. 6)

VIII LETNI FESTYN PARAFIALNY U MIKOŁAJA

niedziela 15 września 2024 r.

Świebodzice, pl. Kościelny 2

stoiska z grillem, kuchnia: zupa grochowa, bigos, pierogi, ciasta, kawa, herbata, napoje, wata, popkorn oraz dmuchaniec dla dzieci, zabawa fantowa

godz. 13.00 Występ Zespołu „Trio Plis” Jacek Świdorski

godz. 14.00 Występ Zespołu Ludowego „Wesołe Nutki” z Mąkolna

godz. 14.30 Występ Zespołu Ludowego „Dobromierzanie”

godz. 15.00 Występ Zespołu Muzyczno-Tanecznego „Świebodziczanie”

godz. 15.30 Występ Zespołu Muzycznego z Bystrzycy Kł. – Artur Pawłowski

godz. 16.00 Występ Zespołu „Ale Babki i Kapela” z gminy Świdnica

godz. 17.00 Losowanie głównych nagród z zabawy fantowej

godz. 19.00 Zabawa taneczna – Zespół Muzyczny z Bystrzycy Kłodzkiej – Artur Pawłowski

**Dochód
przeznaczymy
na remont
elewacji kościoła**

W tym dniu nie gotujemy obiadów w domach tylko przychodzimy na festyn parafialny na: **pyszną grochówkę, bigos, pierogi ruskie, grill, ciasta, napoje**

Już po raz XXI na Jasną Górę wyruszyła Piesza Pielgrzymka Diecezji Świdnickiej!

(cd. ze str. 1)

ponieważ nie pokładamy nadziei w tym, co doczesne i przemijające, ale w łasce Boga, która uświęca nasze życie i nadaje mu sens.”

2. Źródło radości nieprzemijającej i wiecznej:

– „To On, Jezus Chrystus, jedyny Odkupiciel człowieka, jest naszą siłą i nadzieją oraz źródłem radości nieprzemijającej i wiecznej.”

3. Świadectwo wiary:

– „Chcemy, aby tę radość i nadzieję pielgrzymi nieśli wszystkim tym, których spotkają

na pątniczym szlaku i do których dotrze ich świadectwo wiary, tak bardzo potrzebne w dzisiejszych czasach.”

4. Umocnienie wiary:

– „Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę jest doskonałym czasem, aby doświadczyć tej radości i nadziei, umocnić wiarę i dać świadectwo.”

5. Wyproszenie łask:

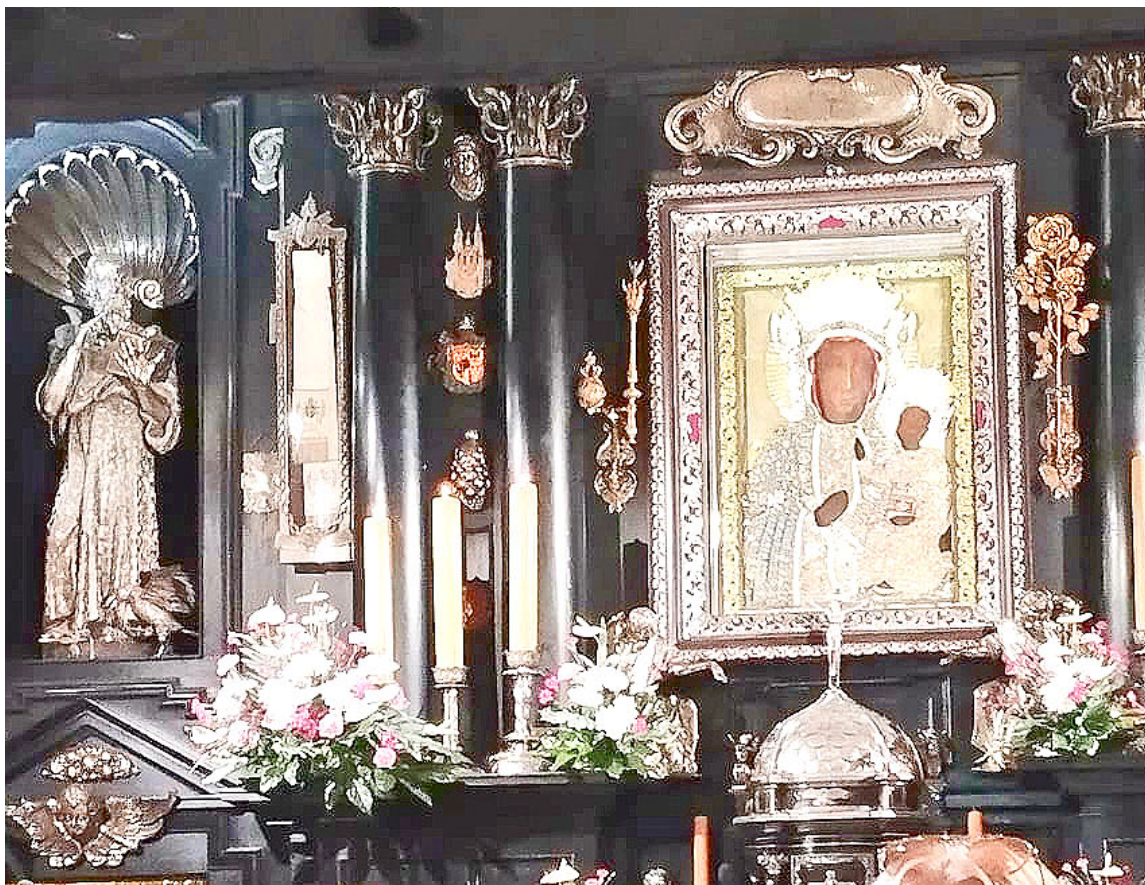
– „Ponadto w modlitwie połączonej z ofiarą pielgrzymi mogą wyprosić wiele łask dla siebie i swoich bliskich, dla Kościoła i naszej Diecezji oraz dla Ojczyzny i świata, w którym coraz więcej wojen i zamieszania.”

6. Oddanie się Jezusowi przez Maryję:

– „...gorąco zachęcam i zapraszam do pójścia na Pielgrzymkę drogą Zawierzenia Maryi, by przez Jej Niepokalane Serce oddać całą naszą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość Jezusowi Chrystusowi, naszemu Panu.”

7. Wspólna modlitwa z Grupami Duchowego Uczestnictwa:

– „Tych, którzy nie będą mogli pójść fizycznie, zapraszam do włączenia się do Grup Duchowego

Uczestnictwa, które będą wspierały Pielgrzymów codzienną modlitwą.”

8. Prośba o Miłosierdzie:

– „Zapraszam również na Jasną Górę 8 sierpnia, aby na zakończenie tegorocznej Pieszej Pielgrzymki, wspólnie razem z pątnikami, stanąć przed cudownym Obrazem Matki Bożej Królowej, by wraz z Maryją prosić Boga o Jego Miłosierdzie dla nas i całego świata.”

(Cytaty: bp Marek Mendyk, Zaproszenie Biskupa Świdnickiego na XXI Pieszą Pielgrzymkę Świdnicką na Jasną Górę 1-8 sierpnia 2024 roku)

Udział w Pieszej Pielgrzymce Świdnickiej na Jasną Górę to wyjątkowa okazja do doświadczenia prawdziwej radości i nadziei płynącej z głębokiej wiary w Boga.

W czasie Pielgrzymki uczestnicy mogą umocnić swoją wiarę i dać świadectwo chrześcijańskiego życia, niosąc tę radość i nadzieję innym, co jest niezwykle potrzebne w dzisiejszych trudnych czasach. Pielgrzymka pozwala także na wyproszenie wielu łask dla siebie, swoich bliskich, Kościoła, naszej Diecezji, a nawet całego świata, który zmaga się z wieloma problemami. Dodatkowo oddanie się Jezusowi przez

Niedziela, 1 września

Dlaczego Twoi uczniowie nie postępują według tradycji starszych? Jeśli trochę jest czymś dobrym, to czy więcej nie będzie jeszcze lepsze? Tak można by podsumować myślenie faryzeuszy i uczonych w Piśmie z dzisiejszej Ewangelii. Uważali, że nakazy Prawa Mojżeszowego, w tym te dotyczące czystości rytualnej, są dobre i rzeczywiście tak było. Przepisy te odróżniały lud Boży od okolicznych narodów i kształtowały jego tożsamość.

Jednak to pragnienie „czegoś więcej” doprowadziło na przestrzeni wieków do wprowadzenia szeregu dodatkowych obmywań i rytuałów oczyszczenia. W czasach, gdy faryzeusze zakwestionowali postępowanie uczniów Jezusa, istniało już mnóstwo szczegółowych ustnych przepisów, które uważane były przez niektórych za obowiązujące na równi z Prawem Mojżeszowym. I to pomimo tego, że Mojżesz jasno powiedział: „Nic nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję”.

W rezultacie praktyki, które miały na celu oddanie czci Bogu, zamieniły się w to, co Jezus nazwał „trzymaniem się ludzkiej tradycji”. Te dodatkowe przepisy, choć tworzone w dobrej intencji, kierowały uwagę ludu w niewłaściwym kierunku.

Odpowiedź Jezusa na zarzut faryzeuszy, że Jego uczniowie „nie postępują według tradycji starszych” trafia w samo sedno – o wszystkim rozstrzyga postawa serca! To, co jemy, czy sposób, w jaki myjemy ręce, nie czyni nas nieczystymi. Zanieczyszczają nas myśli, słowa i uczynki wypływające z naszych serc. Prawdziwa czystość i pobożność zaczynają się w sercach, i przenoszą stamtąd na słowa i uczynki.

To oznacza, że odpowiedzią na nasze pragnienie świętości nie jest mnożenie zasad, jak gdyby mogły one uczynić nas jeszcze bardziej czystymi. Należy raczej zadawać sobie pytanie: Co dzieje się w moim sercu? Jakie są moje motywacje?

Jeśli zauważasz u siebie grzeszne postawy, wyznaj je Panu ze skruchą. Pozwól Mu usunąć ich korzenie i zastąpić je myślami i pragnieniami podobnymi do Jego własnych. Przyjmij łaskę przemiany i nakłoń swe serce do miłowania Boga oraz ludzi, których postawił w twoim życiu. W ten sposób zachowasz samą istotę Bożego Prawa.

„Panie, pomóż mi iść za Tobą całym sercem!”.

Maryję podczas tej duchowej wędrówki przynosi głębokie poczucie pokoju i miłości. Nawet ci, którzy nie mogą wziąć udziału fizycznie, mogą włączyć się w Grupę Duchowego Uczestnictwa i wspierać pielgrzymów modlitwą.

Kulminacją tej duchowej podróży jest wspólne spotkanie przed cudownym Obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze, gdzie uczestnicy będą prosić o Boże Miłosierdzie dla nas i całego świata. To doświadczenie głęboko przemieniające i niosące duchowe bogactwo, które warto przeżyć.

Bycie pielgrzymem to także wyzwanie dla każdego katolika. Idąc w pielgrzymce, spotykamy na swojej drodze różnych ludzi. Jedni przyjmują nas z radością, inni potraktują nas jak szaleńców, którzy robią „coś bezsensownego”. Ważne, aby w takich sytuacjach być świadkiem wiary w Jezusa Chrystusa. Gdy coś otrzymamy, dziękujemy za to z całego serca, choćby to był kubek zimnej wody czy kromka chleba z masłem. Tak jak nas, pielgrzymów, widzą ludzie, takie też świadectwo dajemy jako uczniowie Pana Jezusa.

Podjąć decyzję, aby udać się na Pieszą Pielgrzymkę, jest trudno za pierwszym i drugim razem. Później

przezeń ta może stać się rzeczywistością, której będziesz pragnął każdego roku. Jeżeli nie masz pewności, czy jest to droga dla Ciebie, spróbuj.

Nie stracisz nic, a zyskać możesz wiele. Pamiętaj o intencji oraz otwartości na drugiego człowieka, bo przecież na tej Pielgrzymkowej Drodze nie będziesz sam, ale będą szli z Tobą bracia i siostry. A gdy już wrócisz do domu po Pielgrzymce, zobaczysz, że Twoje życie będzie już inne.

Pielgrzymowanie jest takim świadectwem radości, jaką mamy. Świadectwem, miłości, którą Bóg nas obdarował i znakiem obecności Chrystusa, który pozostał z nami na zawsze. Jesteśmy wdzięczni wszystkim, którzy wzięli udział w naszej wyjątkowej Pielgrzymce. Dziękujemy za wspólną modlitwę, za uśmiechy i za każdą pomocną dłoń. Niech radość, którą doświadczyliśmy podczas tej Pielgrzymki, towarzyszy nam na co dzień, a Najświętsza Maryja Panna niech otacza nas swoją opieką.

Warto dodać, że 6 sierpnia w Łomnicy odwiedził Pielgrzymów z prowiantem nasz ks. proboszcz Józef Siemasz z parafianami, którzy przywieźli nam pierogi – co było wyjątkowym gestem wsparcia i życzliwości.

Jak możemy nauczyć się słuchać Pana Boga?

(*cd. ze str. 1*) się bardziej wyczuli na Jego

głos także w innych. Jeśli słuchamy Go w Piśmie Świętym, w nauczaniu Kościoła czy na modlitwie, łatwiej nam będzie usłyszeć Jego subtelny głos przemawiający także na inne, bardziej „naturalne” sposoby a także na odwrót.

ŚLUCHANIE BOGA W PIŚMIE ŚWIĘTYM

Najbardziej oczywistym miejscem, gdzie możemy usłyszeć głos Boga, jest Jego słowo spisane w Piśmie Świętym. Lektura Biblii może nas jednak onieśmielać. Od czego mam zacząć? Jak mam to rozumieć? To prawda – Biblia nie jest jak inne książki. Ale zawarte w niej słowo jest „żywe” i „skuteczne”. Jest „przez Boga natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości. A ponieważ Pismo Święte powstało pod natchnieniem Ducha Świętego, może On podczas lektury

pomóc nam usłyszeć i zrozumieć głos Boga.

W pierwotnym Kościele Bóg przemawiał do uczniów Jezusa należących do Izraela w ten sposób, że pomagał im zrozumieć mesjańskie zapowiedzi Biblii Hebrajskiej, która w ich rodzinach cieszyła się szacunkiem od pokoleń.

Dwóm uczniom idącym do Emaus sam Jezus wyjaśnił, że dobrze znane im teksty Pisma zapowiadały Jego śmierć i zmartwychwstanie. W dzień Zesłania Ducha Świętego Piotr uświadomił sobie, co zapowiedział Bóg przez proroka Joela. Filip wykorzystał fragment z proroctwa Izajasza, aby doprowadzić do wiary i chrztu spotkanego na drodze etiopskiego dworzanina.

W każdej rozmowie mamy do czynienia z dwiema stronami: kiedy jedna mówi, druga słucha. Tylko wtedy możliwa jest komunikacja. Jeśli dwie osoby mówią jednocześnie, a żadna nie słucha, powstaje chaos.

Kiedy bierzemy do ręki Pismo Święte, pamiętajmy, że przez jego karty przemawia Bóg, a my mamy Go usłyszeć. Innymi słowy rolą Boga jest mówić, a naszą słuchać. Słuchanie wymaga ciszy i skupienia. Trzeba więc wyeliminować, na ile to możliwe, wszelki otaczający nas zgiełk odłożyć telefon, wyłączyć Internet, telewizję, spróbować usunąć myśli o pracy i pilnych sprawach do załatwienia. Nie jest to sprawa prosta!

Warto zadbać o miejsce sprzyjające skupieniu, gdzie nie będziemy rozpraszeni. Dobrze jest zastanowić się też nad optymalną porą dnia. Dla każdego może to być inny moment. Dla kogoś może to być wczesny ranek, przed wstaniem domowników; dla mamy zajmującej się domem i rodziną pora, kiedy dzieci są w szkole; dla kogoś innego późny wieczór.

Bardzo pomocne jest trzymanie się regularności. Wspaniale, jeśli uda się codziennie wygospodarować czas na przeczytanie i rozwa-

Niedziela, 8 września

Każdy, kto kiedykolwiek miał problemy ze słuchem, wie, jak bardzo izolują one od innych. Głuchy człowiek z dzisiejszej Ewangelii z pewnością cierpiał, kiedy nie mógł rozmawiać z bliskimi i nie rozumiał, o czym mówiono. Kiedy więc Jezus odwołał go na bok i otworzył mu uszy, życie tego człowieka zmieniło się radykalnie.

W dzisiejszym pierwszym czytaniu prorok Izajasz zapowiada, że kiedy Pan przyjdzie wyzwolić Izraela, będzie uzdrawiał niewidomych i głuchych.

Świadkowie uzdrowienia głuchego mężczyzny widzieli, jak obietnica ta wypełnia się w Jezusie, i nawet nawiązali do niej, mówiąc: „Głuchym słuch przywraca i niemym mowę”.

Jezus przyszedł otworzyć uszy także nam. On nie chce, byśmy żyli odizolowani od Niego i od innych. Jednak nie zostaniemy uzdrowieni z „duchowej głuchoty”, jeśli nie będziemy codziennie trwać przy Nim na modlitwie. Potrzebujemy odejść „na bok”, oddalić się „od tłumu” od zgiełku i rozproszeń aby lepiej wsłuchać się w to, co Jezus ma nam do powiedzenia. Potrzebujemy otwarcia serc, aby usłyszeć Jego słowo, zwłaszcza gdy mówi nam, co powinniśmy zmienić.

Możemy być także głusi na ludzi wokół nas, szczególnie na najbliższych. Łatwo wyłączamy nasłuch na ich troski i problemy, ponieważ mówili o nich już tak wiele razy. Lub też słyszymy słowa, ale nie próbujemy dotrzeć do tego, co kryje się pod ich powierzchnią, co dzieje się w sercach naszych bliskich.

Dlatego jest tak ważne, aby zaraz na początku dnia poprosić Pana o otwarcie naszych uszu. On chce, abyśmy słyszeli Jego głos, a także naprawdę słuchali ludzi, których nam dał.

Zaufaj, że jeśli poprosisz, On otworzy twoje uszy, jak otworzył je głuchemu w dzisiejszej Ewangelii. Pan ma ci tak wiele do powiedzenia i pragnie, abyś to usłyszał i zrozumiał!

„Jezu, chcę Cię słuchać. Otwórz moje uszy na Twój głos!”

żenie fragmentu Pisma Świętego, na przykład czytań z dnia. Można też przeczytać je wieczorem, a rano sobie tylko przypomnieć.

Kiedy mamy już wygospodarowany czas i przebywamy w ciszy, możemy postawić kolejny, najważniejszy krok – poprosić o prowadzenie i światło Ducha Świętego.

DUCH ŚWIĘTY JAKO PRZEWODNIK

Kiedy wchodzisz do muzeum, masz przed sobą setki dzieł sztuki zgromadzonych w jednym budynku. Można prześlizgnąć się po salach, oglądając eksponaty na chybił trafił, ale o wiele lepiej jest skorzystać z usług przewodnika, który zna całe muzeum. Wyjdziemy wówczas dowiedziawszy się o wiele więcej o eksponatach i ich twórcach, niż gdybyśmy oglądali je sami.

Podobnie dzieje się, gdy zapraszamy Ducha Świętego, by stał się naszym przewodnikiem po Piśmie Świętym. Stają się dla nas dostępne o wiele głębsze treści, niż gdybyśmy rozważali słowo Boże sami!

Kiedy więc czytasz Biblię, najpierw poproś Ducha Świętego o pomoc i prowadzenie. Podczas czytania zadawaj Mu pytania i wsłuchuj się w Jego odpowiedzi. Bóg będzie mówił i może nie od razu, ale z czasem nauczysz się odróżniać Jego głos. Może ogarnie cię pokój lub nagle zrozumiesz, w jaki sposób czytany fragment odnosi się do twojego życia.

Może uświadomisz sobie, jak wiele łask otrzymałeś już w życiu od Boga lub nabierzesz nadziei na przyszłość. Może poczujesz, że powinienes kogoś odwiedzić. A może po prostu usłyszysz, jak Bóg mówi do ciebie: Kocham cię. Nigdy cię nie opuszczę.

Zastanów się: Jak Bóg przemawiał do ciebie przez Pismo Święte?

SŁUCHANIE BOGA NA MODLITWIE

Oczywiście Bóg przemawia do nas, kiedy się modlimy. Warto więc być wiernym w modlitwie i jej nie zaniedbywać. Przypominajmy sobie, jak często Jezus usuwał się na miejsca pustynne i modlił się w sa-

motności. Jeśli On, Syn Boży, potrzebował spotykać się na osobności z Ojcem i Go słuchać, to także i my, Boże dzieci, tego potrzebujemy.

Także Maryja niewątpliwie była zanurzona w modlitwie, kiedy „rozważała w swoim sercu” świadectwo pasterzy, niepokojące słowa starca Symeona i niezwykle wydarzenia związane z Jej Synem.

Dobrze jest, podobnie jak przy czytaniu Pisma Świętego, zadbać o właściwą przestrzeń, ciszę i regularność. Ale równie ważne jest trwanie w gotowości do modlitwy w każdym miejscu i czasie. Jeśli widzimy piękny widok podziękujmy za niego Bogu. Ktoś opowiada o swoich troskach powierzmy je Panu. Akty strzeliste czy Modlitwa Jezusowa to doskonale sposoby na takie trwanie.

Bóg chce, abyśmy przychodzili do Niego, gdy przeżywamy radość, a także gdy ogarnia nas niepokój, kiedy brakuje nam sił i kiedy nie wiemy, co robić dalej. Duch Święty przekazuje nam wówczas Boże światło oraz udziela łaski i męstwa do wejścia na dobrą drogę.

Na modlitwie możemy też usłyszeć Boże wezwanie do nawrócenia, gdy ulegniemy pokusie. Kiedy słyszymy Boże upomnienie, ogarnia nas nieraz chęć ucieczki. Ale to właśnie wtedy potrzebujemy pozostać z Panem, by usłyszeć od Niego: „I Ja ciebie nie potępiam. Idź odtąd już nie grzesz”.

Zastanów się: Kiedy słyszałeś głos Boga na modlitwie?

SŁUCHANIE BOGA ZA POŚREDNICTWEM KOŚCIOŁA

Czy pamiętasz nawrócenie św. Pawła? Ten gorliwy faryzeusz udawał się właśnie do Damaszku, by aresztować tamtejszych chrześcijan, gdy ukazał mu się Jezus, który zapytał go: „Dlaczego Mnie przesładujesz?”. Oślepiony tą wizją, został zaprowadzony przez swoich towarzyszy do Damaszku, gdzie przez trzy dni modlił się i pościł, próbując zrozumieć to, co mu się przydarzyło. Jednak nie mógł sam znaleźć odpowiedzi na swe pytania potrzebował do tego Kościoła.

W czasie, gdy Szaweł się modlił, modlił się również Ananiasz zwierzchnik młodego Kościoła w Damaszku. Usłyszał wówczas głos Boga, który nakazał mu, by poszedł do Szawła i pomodlił się za niego. Wprawiło go to w pomieszanie, ale zamiast puścić głos Boga mimo uszu, Ananiasz modlił się dalej, zadając Panu pytania. „Wybrałem sobie tego człowieka za narzędzie” wyjaśnił mu Bóg. Tak więc Ananiasz poszedł do Szawła, nałożył na niego ręce, a ten odzyskał wzrok i przyjął chrzest. Ponieważ obaj usłuchali głosu Boga, świat zmienił się na zawsze.

Bóg ponownie przemówił przez Kościół w czasie zamętu, gdy doszło do „niemałych sporów” o to, jak Żydzi i poganie mają żyć i modlić się wspólnie w jednym Kościele. Czy poganie powinni przyjąć obrzezanie, czy też wystarczy sam chrzest, aby stać się pełnoprawnym członkiem Kościoła? Apostołowie Paweł i Barnaba udali się do Jerozolimy, aby poprosić zwierzchników Kościoła o rozstrzygnięcie tej kwestii. Podczas dyskusji wszyscy wysłuchali z uwagą argumentów pozostałych. Następnie Piotr przypomniał, że zarówno Żydzi, jak i poganie, są zbawieni „przez łaskę Pana Jezusa”.

Starsi z Jerozolimy wysłuchali „opowiadania Pawła i Barnaby o tym, jak wielkich cudów i znaków dokonał Bóg przez nich wśród pogan”. Na koniec Jakub przełożony Kościoła w Jerozolimie zaproponował rozwiązanie. Ostatecznie wszyscy zgodzili się, że nie należy obarczać pogan obowiązkiem zachowywania różnych przepisów starotestamentalnych poza kilkoma podstawowymi zasadami. Bóg przemówił przez dialog i słuchanie siebie nawzajem – a wynik uradował wszystkich.

Bóg także dziś przemawia poprzez Kościół. Mówi przez jego nauczanie. Mówi, kiedy Pismo Święte jest proklamowane podczas liturgii, a także przez słowa homilii, nauki rekolekcyjne i katechetów. Mówi przez piękno pieśni kościelnych i poprzez dobre czyny brata czy siostry ze wspólnoty parafial-

nej, którzy zechcieli nas odwiedzić. Mówi poprzez pomoc udzielaną przez Caritas i poprzez głos spowiednika. Bóg mówi przez cały czas, ponieważ ma upodobanie w objawianiu miłości swojemu ludowi. Zastanów się: W jaki sposób Bóg przemawiał do ciebie przez Kościół?

PRZEDSMAK PRZYSZŁEJ CHWAŁY

W niebie zobaczymy Boga twarzą w twarz i zaznamy chwały niczym nie zakłóconej wspólnoty z naszym Stwórcą. Poznamy Go w pełni, tak jak sami zostaliśmy

poznani. Nie będzie już pytań bez odpowiedzi, nie będzie cierpienia, chorób ani zamętu. Wszystkie niespokojne myśli pierzchną, gdy ujrzemy oblicze Boga i zostaniemy napełnieni Jego doskonałą miłością. Jak wspaniały będzie to dzień!

Taka jest bliskość, której pragnie nasz Ojciec! Co więcej, możemy zacząć doświadczać jej już tu, na ziemi. Oczywiście nasza zdolność słuchania Boga jest obecnie daleka od doskonałości. Jak powiedział Paweł: „Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno”. Ale jednak coś już możemy zobaczyć i usły-

ścić! A to wzmaga nasze pragnienie poznawania Pana i wsłuchiwania się w Jego głos coraz lepiej.

Jezus oddał życie, aby przywrócić więź ludzi z Bogiem, aby każdy z nas mógł cieszyć się bliską relacją z Ojcem. Jest ona naszym prawowitym dziedzictwem jako Jego dzieci. Nie pozwólmy więc, aby nic ani natłok zajęć, ani grzech, ani żadne inne zakłócenia nie zagłuszyło dziś Bożego głosu. Prośmy Ducha Świętego, aby pomagał nam usłyszeć Pana, niezależnie od tego, gdzie i w jaki sposób zechce do nas mówić.

ODKRYWANIE ŚWIATA

czyli krótkie myśli o tym, jak smakuje Bóg...

Przemierzamy w swoim życiu wiele dróg. Na każdej z nich spotykamy różnych ludzi. Inny kolor skóry, rasa, religia pokazuje nam różnorodność stworzenia wykonaną ręką tego samego Boga. Bo choć różnie nazywany i czczony, On zawsze jest jeden. Zawsze największy, sprawiedliwy i dobry. Pytanie tylko jak dobry jest Bóg dla tych, którzy Go miłują, i dla tych, którzy jeszcze Go nie znają? Teksty pieśni i modlitw, które niejednokrotnie możemy usłyszeć w kościele zachęcają nas do tego abyśmy „skosztowali” jak dobry jest Pan. Tak po ludzku co znaczy skosztować Boga? – zapyta niedowiarek. Skosztować można chleb, ciasto, cukierka, coś co zaspokoi nasze pragnienie, potrzebę, którą czuje nasz organizm, coś co jesteśmy w stanie dotknąć, znamy skład i jesteśmy pewni, że możemy to zjeść i nam nie zaszkodzi. Ale Boga? Jak skosztować można Boga? – który jest Duchem unoszącym się nad wodami, jak mówi Pismo. Tak samo jak zobaczyć Boga w świecie pełnym zła, nieszczęść i ludzkich tragedii? Skoro jest dobry, to dlaczego do tego wszystkiego dopuszcza i na to pozwala? Gdzie On jest, gdy tysiące ludzi dziesiątkuje epidemia, zabija wojna, niszczy głód? Gdzie jest dobry Bóg?

Pytasz jak smakuje Bóg? A może nigdy się nad tym nie zastanawiałeś? Jeśli już wiesz, to delektuj się Jego smakiem, czuj Jego zapach, poznawaj Jego piękno ukryte w tym wszystkim czego doświadczasz na co dzień, co ukryte w świecie. Jeśli jeszcze nie wiesz pomyśl, rozwiń skrzydła i unieś duszę w stronę Słońca, abyś poczuł ciepło na wskroś przeszywające twe ciało, a płynące z dobrych myśli i uniesień serca. Jeśli nie wiesz powędruj myślami na dzikie sawanny Afryki, gdzie spalona słońcem ziemia żyje swoim ży-

ciem. Gdzie zwierzęta biegają wolno, żyjąc w symbiozie z mało ucywilizowanym człowiekiem. To tam, choć dla nas to śmieszne, ukrywa się dobroć Boga. Dzikie człowiek żyje po swojemu, ale stopniowo daje się oswoić. Dzikie człowiek jest wierny swojemu plemieniu. Jest nieufny dla tych, których nie zna, ale gdy pozna równie szybko obdarza zaufaniem. Dzikie człowiek jest autentyczny i szczery. Gdy zostaniesz jego przyjacielem nauczy cię wszystkiego, co sam potrafi najlepiej. Staniesz się częścią jego serca. To w tym miejscu znajdziesz odpowiedź na pytanie jak dobry jest Bóg? Bóg jest dobry tak samo jak dobry jest świat, który stworzył, jak człowiek, którego „oswoił” i za którego Jego jedyny Syn – Chrystus oddał życie. Bóg smakuje wszystkimi zapachami ziemi i każdą stroną świata inaczej. Czasem tylko Jego smak miesza się z grzechem, który burzy pokój w człowieku. Ten, kto żyje tam, gdzie toczy się wojna, powie w rozpacz, że Bóg zapomniał o ludziach, bo dopuścił wojnę. Pamiętaj jednak trzeba, że i w tym wydarzeniu jest Pan Bóg, który troszczy się o człowieka i szanuje jego wolę, choć to nie Pan Bóg wojnę wymyślił. Jest ona wymysłem człowieka. Bóg jest zawsze wierny człowiekowi, czego my sami o sobie powiedzieć nie możemy. Bóg

szanuje naszą wolę, choć my często nie szanujemy Jego zamysłów. Tak dobry jest dla nas Bóg jak szeroko otwarte pozostają nasze serca, aby przyjąć z wdzięcznością to, co dzieje się w naszym życiu. Tak dobry jest Bóg jak bardzo mu zaufamy. Tak dobry jest Bóg jak głęboko popatrzymy na drugiego człowieka i dostrzeżemy jego wartość. Miarą dobroci Boga po ludzku jest to samo dobro, które mieszka w nas i którym emanujemy na innych.

W końcu na podsumowanie trzeba posłużyć się słowami o tym, że Bóg jest dobry jak chleb, który codziennie spożywamy i na który nieraz ciężko pracujemy. To jak powstaje chleb wszyscy dobrze wiemy, ale o tym, że w jego kruszynie schował się Wszechmogący Bóg często zapominamy. Dlatego szanujmy chleb powszedni i posilajmy się Eucharystycznym, abyśmy cieszyli się radością życia doczesnego i wiecznego. W tej radości odkrywamy jak smakuje Bóg.

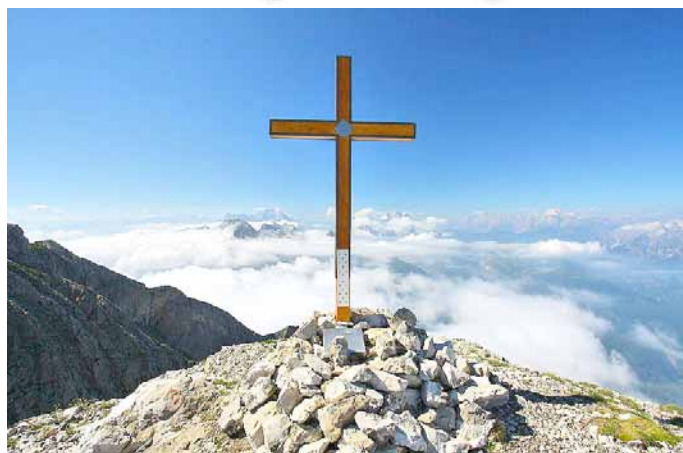
Krzyż Święty w naszym życiu

Na drogach ludzkich sumień, nieraz tak trudnych i tak bardzo powikłanych, Bóg postawił wielki drogowskaz, który życiu ludzkiemu nadaje kierunek i ostateczny sens. Jest nim Krzyż.

Św. Jan Paweł II

Jednymi z najcenniejszych pamiątek Męki Pańskiej, jakie posiada Kościół Katolicki są relikwie Krzyża Świętego, na którym umarł Jezus Chrystus. Nabożeństwa ku jego czci sięgają początków chrześcijaństwa, a na pamiątkę odnalezienia zaginionych relikwii, ustanowione zostało Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

Święto to nawiązuje do legendy o odnalezieniu Krzyża Świętego przez Świętą Helenę, matkę cesarza Konstantyna, w 326 roku. To skłoniło Konstantyna do wybudowania w Jerozolimie Kościoła Grobu Pańskie-

go, który został poświęcony 13 września 335 roku. W 614 roku Krzyż Święty zrabowali Persowie, ale w 628 roku udało się go odzyskać cesarzowi Hera-

Niedziela, 15 września

Skąd Jezus wiedział, że zostanie zabity? Czy stąd, że jako Bóg znał przyszłość? Albo po prostu dlatego, że po to właśnie przyszedł na świat, aby nas odkupić swoją śmiercią? A może to, że został odrzucony przez faryzeuszy i uczonych w Piśmie było dla Niego zapowiedzią tego, co miało się stać podczas świąt Paschy w Jerozolimie? Być może wszystkie te przypuszczenia są jakoś słuszne, choć pełną odpowiedź poznamy zapewne dopiero w niebie.

Wiemy natomiast, że zdając sobie doskonale sprawę z tego, co Go czeka, Jezus szedł naprzód, nie przestając głosić bezgranicznego miłosierdzia Boga przesłania, które prowokowało do gniewu wielu słuchaczy i budziło zamęt nawet w Jego najbliższych uczniach. Wciąż uczył ich i formował – ludzi, o których wiedział, że Go zdradzą, wyprą się Go i porzucą w godzinie próby. Wiedział, jak to się skończy, a mimo to nie zrezygnował z wypełniania swej misji.

Taka jest miara miłości Jezusa. Nawet świadom, że umrze samotną i bolesną śmiercią, nie zszedł z drogi ofiarnej miłości. Wiedział, że jeśli wytrwa na niej aż po krzyż, to objawienie miłości ostatecznie poruszy serca uczniów, a potem wielu innych ludzi, i je przemieni. Wiedział, że taka jest droga do odkupienia rodzaju ludzkiego i pojednania z Bogiem.

I tak się stało. Spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem w Niedzielę Wielkanocną zmieniło wszystko.

Po tym, jak bardzo uczniowie Go zawiedli, On powrócił do nich i okazywał im tę samą miłość, co przedtem. Powrócił i przebaczył im grzech i niewiarę. Powrócił i powierzył im misję głoszenia Jego miłości całemu światu. Dał im też Ducha Świętego, który umocnił ich na tę misję.

Jezus pragnie czynić dla ciebie to samo, co uczynił dla swoich uczniów. Niezależnie od tego, co zrobiłeś i czego nie zrobiłeś, Jego miłość otacza cię nieustannie. Spójrz dziś na Jego krzyż i przyjmij tę miłość. „Jezu, chwalam Cię dziś za zwycięstwo i wierność Twojej miłości do mnie”.

kluszu i 3 maja 630 roku został w uroczystej procesji sprowadzony do Jerozolimy, do Bazyliki Grobu Chrystusowego.

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego przypomina nam wielkie znaczenie krzyża, jako symbolu chrześcijaństwa. Krzyż w religii chrześcijańskiej otaczany jest szczególną czcią. Dzieje się tak, ponieważ każdemu chrześcijaninowi kojarzy się z męczeńską śmiercią Pana Jezusa. Jest głównym elementem drogi krzyżowej odprawianej w czasie Wielkiego Postu, niesiony przez Pana Jezusa, niejednokrotnie upadającego pod jego ogromnym ciężarem. Krzyż, pomimo iż jest symbolem śmierci Jezusa, jest także symbolem Jego zwycięstwa nad śmiercią i złem tego świata.

Krzyż jest bliski i drogi każdemu chrześcijaninowi, towarzyszy nam nieustannie w naszym życiu. Modlimy się przed nim w świątyniach, wisi na ścianach naszych mieszkań, w wielu miejscach publicznych: urzędach, szkołach, przydrożnych kapliczkach. Czynimy go na początku i końcu modlitwy, gdy przechodzimy koło kościoła. W chwilach zagrożenia, lęku, strachu, w obronie przed złem, błogosławiąc posiłki i chleb.

Krzyż towarzyszy nam podczas całego życia. Znak krzyża pojawia się w życiu chrześcijanina już w dzieciństwie podczas Chrztu Świętego. Kapłan, robiąc na czole dziecka znak krzyża, przyjmuje go do grona chrześcijan. W dniu przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej rodzice błogosławią dzieci, kreśląc na ich

głowach znak krzyża, potem Bierzmowanie i znów błogosławieństwo znakiem krzyża świętego. A kiedy przyszli małżonkowie zawierają sakramentalny związek małżeński, rodzice udzielają im znakiem krzyża swojego błogosławieństwa na nową drogę życia. Pod krzyżem szukamy pocieszenia, umocnienia w problemach, chorobie. A gdy przyjdzie się żegnać z doczesnością, czyni się znak krzyża na czole umierającego. Wreszcie krzyż stawia się na chrześcijańskim grobie.

Niesiemy swój krzyż od narodzin aż do śmierci z nadzieją zmartwychwstania i spotkania z naszym Stwórcą. Krzyż jest naszą tarczą, naszą obroną, drogowskazem nadającym sens.

Jednak we współczesnych czasach jakże często dochodzi do znieważania i niszczenia krzyża. Podejmowane są działania zmierzające do usuwania krzyży z miejsc publicznych. Dla katolików krzyż to symbol nie tylko miłości i chrześcijańskiej wiary, ale także najważniejszych wartości. Święty Jan Paweł II podczas VI pielgrzymki do Ojczyzny, 6 czerwca 1997 roku tak wzywał katolicki świat: „Umiłowani bracia i siostry, nie wstyďte się Krzyża ... Brońcie Krzyża”.

Chrystusowy Krzyż to symbol wiary, miłości, wolności i godności ludzkiej, ale to także symbol historii, kultury i tożsamości europejskiej, jest najdosłowniejszą pamiątką Męki Pańskiej i dlatego należy się mu godne miejsce na naszych drogach życia.

Nie zdejmę krzyża z mojej ściany
za żadne skarby świata,

Niedziela, 22 września

Pierwsi będą ostatnimi? Jest to jedno z tych powiedzeń Jezusa, które idą wbrew naszym naturalnym pragnieniom. Nie mamy ochoty być ostatni w kolejce, a już z pewnością nie chcemy nikogo obsługiwać! Jak więc możemy stać się pokornymi „sługami wszystkich”?

Jezus daje odpowiedź w ostatnich słowach czytanego dziś fragmentu Ewangelii: „Kto jedno z tych dzieci przyjmuje w imię moje, Mnie przyjmuje: a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał”. Jezus mówi, jak cenne jest dla Niego to, co w oczach ludzkich nie ma wielkiej wartości. W tamtych czasach, choć rodzice kochali swoje dzieci, jednak ich znaczenie w społeczności było niewielkie. Ich wartość leżała w tym, kim się staną, gdy dorosną. Tymczasem Jezus pokazuje, że jest nierozłącznie związany ze swoim ludem, w tym z jego najsłabszymi i niesamodzielnymi członkami.

Dlatego to, co czynimy dla innych, w istocie czynimy dla Chrystusa.

Ta prawda może zrewolucjonizować sposób, w jaki traktujemy napotykanych ludzi. Pomyśl – gdyby Jezus dziś zapukał do naszych drzwi, z pewnością zaraz zajęlibyśmy się wszystkimi Jego potrzebami: Ależ wejdź, Panie! Usiądź wygodnie. Na pewno jesteś głodny; powiedz, na co masz ochotę, a ja ci to z radością przyrządzę. Służylibyśmy Mu tak gorliwie, że nie miałby chwili spokoju! Ale kiedy widzimy brata czy siostrę w potrzebie, zwykle zaczynamy, świadomie czy podświadomie, rozważać wszystkie za i przeciw: Czy mam na to czas? Ile mnie to będzie kosztować? Co z tego będę miał?

Bóg wzywa nas dziś do porzucenia egoistycznego zajmowania się sobą i do uczenia się postawy bezinteresownej miłości w stosunku do innych. Proś dziś o to, abyś mógł patrzeć na innych tak, jak patrzy na nich Bóg Ojciec widząc w nich Chrystusa. To pokaże ci codzienne sytuacje w zupełnie nowym świetle. Chrystus jest tym samotnym człowiekiem z ławki w kościele, który szuka życzliwej duszy; jest chorą sąsiadką, której trzeba zanieść obiad, jest ukraińskim dzieckiem, które uciekło przed wojną, które martwi się o tatę na froncie, które potrzebuje pomocy w szkole. Służąc takim osobom, służyliśmy samemu Panu!

„Panie Jezu, naucz mnie naśladować Ciebie – Króla, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć”.

Bo na nim Jezus ukochany
grzeszników z niebem brata.
Nie zdejmę krzyża z mego serca,
choćby mi umrzeć trzeba,
Choćby mi groził kat, morderca,
bo krzyż to klucz do nieba.
Nie zdejmę krzyża z mojej duszy,

nie wyrwę go z sumienia,
Bo krzyż szatana w niwecz kruszy,
bo krzyż to znak zbawienia.
A gdy zobaczę w poniewierce
Jezusa krzyż i ranę,
Która otwiera Jego serce –
w obronie krzyża stanę.

Rozwijać siebie, by bardziej być

Kończy się lato, zatem dla naszych dzieci i młodzieży rozpoczął się kolejny etap nauki. Jest to dla nas tak naturalne. Dziecko przecież musi się rozwijać. Ale czy prawidłowy rozwój człowieka kończy się wraz z ukończeniem szkoły średniej, czy studiów? Przecież człowiek, jako osoba jest obdarzony rozumem i wolą, ma potencjał rozwojowy. Zatem ma możliwość rozwijania swojego intelektu przez całe życie. Społeczeństwo wkraczając w etap pracy zawodowej jakby mniej zajmuje się sferą ducha. Zajęcia praktyczne, sport są dla wielu bardzo absorbujące. Jednak musimy pamiętać, że umysł ludzki potrzebuje oddechu. Człowiek powinien dbać o swoją wrażliwość, wyobraźnię, powinien zabiegać o przyjaźnie, dzielić się swoimi przemyśleniami, spostrzeżeniami a także zagłębiać się w trudne tematy, na przykład takie, które dotyczą sensu życia. O książce zawsze się mówiło, że jest przyjacielem człowieka, niech i ona ma swoje miejsce, choć chwilę wieczorem. A warto czytać tych, którzy jako przyjaciele piękna, dobra i prawdy sięgają głęboko do tematów najważniejszych. Jeszcze dziś można usłyszeć wspomnienia osób mówiące o tym, że w domu czytało się głośno, rodzinnie czy z przyjaciółmi. Przy takiej lekturze była wymiana uwag, myśli, była twórcza rozmowa. Czytano Kochanowskiego, Krasińskiego, Słowackiego, Norwida, Mickiewicza, Wyspiańskiego, Sienkiewicza, Reymonta, Staffa, itd. Ważne miejsce zajmowały utwory klasyków europejskich takich jak: Homer, Chaucer, Szekspir czy inni. Również warto sięgnąć do dzieł Conrada – polskiego pisarza tworzącego w języku angielskim o najważniejszych problemach ludzkich. A może rozwinąć pasję do historii własnej ojczyzny tak ciekawą i bogatą, czy też posłuchać muzyki klasycznej, Mozarta, Beethovena, Bacha, Chopina, Moniuszki albo Nowowiejskiego. Bo prawdziwa praca ludzka to praca umysłowa i choć mamy utrudzone ręce i nogi to głowa musi być zawsze otwarta. Doskonale rozumiał to Cyprian Kamil Norwid, który w wierszu „Praca” pisał:

„Pracować musisz” – głos ogromny woła,
Nie z potem dłoni twej, lub twego grzbietu,
(Bo prac początek, doprawdy, jest nie tu):
„Pracować musisz z potem twego CZOŁA!”

Choć poeta pisał ten wiersz dwa wieki temu, to wydaje się, że pisał on dla nas, ludzi spustoszonych duchowo przez socjalizm i liberalizm. W socjalizmie nie ma człowieka, jako osoby, czyli samoistnego podmiotu, jest on tylko częścią społeczeństwa, natomiast

liberalizm wpaja człowiekowi, że jest on bezosobową wolnością. Żyjąc w kulturze masowej musimy wzbijać się wzwyż, sięgać do tej poprzeczki, jaką wypracowała kultura klasyczna, bazując na naturze człowieka i otaczającego go świata. Bez niej życie staje się miękkie, bez blasku, bez wzniosłych idei. Polska w momencie chrztu weszła w krąg kultury wysokiej, jaką dawał Zachód, i mogła rozwinąć wartości, które mówią o naszej tożsamości narodowej. Są nimi Wiara, Ojczyzna, Szlachetność, Tradycja i Wolność.

Dzisiejszy człowiek chętnie zajmuje się zdrowiem, posiadaniem różnych dóbr, rozrywką, ale już mniej chęci ma by rozwijać w sobie sprawy duchowe, jakimi są: dobro, piękno, patriotyzm czy cnota. Język klasyczny rozróżniał wyższe i niższe części duszy. Części wyższe to rozum i wola natomiast części niższe to cała sfera pożądawcza opierająca się na zmysłach. Mickiewicz swoim piórem wzywał do uszlachetnianiu wszystkich Polaków do tego by rozum był na swoim miejscu, by ćwiczyć się w cnotach. Wraz z nastaniem egalitaryzmu schodzimy po równi pochyłej, gdyż żywi się on tym, co doraźne, ważna jest chwila obecna, przyjemność. Na plan pierwszy wysunięte zostały niższe władze duchowe. Człowiek już często nie wie, kim jest, jakie jest jego przeznaczenie. Przyłgnął do dóbr materialnych, nastąpiło zawężenie perspektywy życia.

Stowarzyszenie Przyjaciół Kultury Klasycznej, jakie powstało w naszej miejscowości pragnie przybliżyć idee kultury wysokiej, która pomaga rozumieć siebie i otaczającą nas rzeczywistość. Poprzez konferencje, film, czy inne formy, proponowane będzie pogłębianie wiedzy z dziedziny filozofii, historii, religii, socjologii, literatury i sztuki. Rozwijajmy naszą społeczność przez budowanie siebie samych, po to, by bardziej być. Bo najgłębszym pragnieniem człowieka jest być zawsze. Patronował nam będzie ojciec Jacek Woroniecki, dominikanin, wybitny uczyony pierwszej połowy XX w. Znany nie tylko w Polsce, ale i w Europie, jako filozof, teolog, autorytet w dziedzinie wychowania.

W OBRONIE LEKCJI RELIGII

Wakacje przeszły szybko i rozpoczyna się nowy rok szkolny 2024/2025.

Młodzież szkolna zapewne przyzwyczaiła się już do nowych regulacji. Przypomnijmy: od 1 kwietnia w szkołach podstawowych obowiązuje zakaz zadawania obowiązkowych prac domowych. W klasach I-III nauczyciele mogą jedynie zadawać ćwiczenia usprawniające motorykę małą. Z kolei w klasach IV-VIII nauczyciel będzie mógł zadać uczniowi pisemną lub praktyczno-techniczną pracę domową, ale nie będzie ona obowiązkowa i nie będzie za nią wystawiana ocena. Kwietniowa zmiana jest oceniana jako niedobra. Krytycznie odnoszą się również osoby i organizacje sprzyjające obecnej władzy. Anna Schmidt-Fic, liderka ruchu nauczycielskiego „Protest z wykrzyknikiem”, napisała w swoich mediach społecznościowych, że jest „głęboko rozczarowujące, że pierwszy po 1989 r. minister edukacji, który zdecydował się ograniczyć nauczycielską autonomię, czyli wtrącić się do metodyki pracy nauczycielskiej, to ministra z demokratycznej koalicji”. Rządzący wychodzą zapewne z założenia, że jeśli nie może być lepiej, to niech przynajmniej będzie inaczej.

Z kolejnymi decyzjami pani Barbary Nowackiej w rozpoczynającym się roku szkolnym zmierzają się dzieci, rodzice, katecheci, Kościół katolicki oraz Kościoły zrzeszone w Polskiej Radzie Ekumenicznej.

W środę 21 sierpnia br. kilkuset świeckich katechetów wyszło na ulice w Warszawie w ramach protestu przeciwko decyzji minister edukacji Barbary Nowackiej o ograniczeniu lekcji religii w szkołach. Organizatorem demonstracji było Stowarzyszenie Katechetów Świeckich (SKŚ). Protest odbył się pod hasłami „Nauka i religia” oraz „Stop dyskryminacji wierzących”. Wzięło w nim udział kilkuset świeckich katechetów. Uczestnicy trzymali transparenty z hasłami protestu, a także innymi, jak np. cytatem z Romana Dmowskiego „Religia w życiu narodu jest najważniejszym dobrem”. Skanowano: „Równe prawa dla religii” oraz „stop dyskryminacji, stop segregacji”. Sam protest rozpoczął kilkunastominutowy happening, w którym nauczyciele religii występowali w białych maskach. Rzecznik stowarzyszenia Dariusz Kwiecień powiedział „Nasze mu Dziennikowi”, że obecna ekipa rządząca „będzie chciała zdekatolizować polską szkołę w ciągu jednej kadencji, paradoksalnie szybciej, niż to zrobili komuniści po II wojnie światowej”, m.in. poprzez wypychanie religii ze szkół. Uważa, że rodzice uczniów często nie zdają sobie sprawy, jak poważne zmiany wprowadza rozporządzenie minister Nowackiej.

W czwartek 22 sierpnia br. w siedzibie Sekretariatu Episkopatu Polski odbył się briefing prasowy. Spotkanie odbyło się w związku z kontrowersyjnymi decyzjami Ministerstwa Edukacji Narodowej w kwestii zmian

Niedziela, 29 września

Czy nie wydawało ci się kiedyś, że ominęło cię jakieś Boże błogosławieństwo? Może miałeś zamiar wziąć udział w pielgrzymce, ale zabrakło ci pieniędzy. Chciałeś wziąć udział w rekolekcjach, ale akurat zachorował ktoś z domowników. Planowałeś pójść na Mszę po pracy, ale zebranie się przedłużyło i nie zdążyłeś. Jakie to frustrujące!

W dzisiejszym pierwszym czytaniu Eldad i Medad mieli prawo czuć się podobnie. Mojżesz wybrał ich do grona siedemdziesięciu starszych, a Bóg obiecał udzielić im swego Ducha. Ich zadaniem było słuchać głosu Boga i pomagać Mojżeszowi w trosce o lud. Ale nie przybyli na czas do namiotu spotkania, pozostali w obozie wśród głodnych, utyskujących ludzi. Wydawałoby się, że ci dwaj spóźnialscy stracili swoją szansę.

Jednak Bóg miał inny plan. Udzielił im swojego błogosławieństwa tam, gdzie byli. W obozowym rozgardiaszu i chaosie Eldad i Medad w proroczym uniesieniu głosili ludowi słowo Boże.

Czego nas to uczy? Przede wszystkim pokazuje, że Bóg może błogosławić nam wszędzie, gdzie jesteśmy. On nie ogranicza się tylko do tych, którzy znajdują się „we właściwym miejscu i właściwym czasie”. Po drugie, nie ogranicza się do działania tylko przez niektórych ludzi. Eldad i Medad mieli serca otwarte na łaskę Boga i to pomogło im przyjąć Jego Ducha. Zgorszony Jozue pragnął ich uciszyć, ale Mojżesz zrozumiał, że moc Pana i jego pragnienie błogosławienia ludowi wykracza daleko poza to, czego można się było spodziewać. Dlatego ucieszył się i mówił: „Oby tak cały lud Pana prorokował”.

Nie straciłeś swojej szansy na Boże błogosławieństwo! Nigdy nie jesteś poza jego zasięgiem, nigdy też nie jest za późno. Także dziś możesz szukać Pana. On chce zlewać na nas dary i błogosławieństwa nieba – gdziekolwiek jesteśmy!

„Panie, ufam Twojej dobroci”.

organizacji lekcji religii w szkole. Kościół katolicki i Kościoły zrzeszone w Polskiej Radzie Ekumenicznej złożyły petycje do Sądu Najwyższego.

– Kościół będzie bronił lekcji religii w szkole. Zrobiliśmy pewien krok. Kościół nie chce wojny, chcemy rozmawiać – powiedział podczas briefingu rzecznik KEP, ks. Leszek Gęsiak SJ.

Zgodnie z rozporządzeniem ministra edukacji z lipca 2024 roku od 1 września br. uczniowie klas, w których na naukę religii zgłosiło się mniej niż siedmioro dzieci, mają uczęszczać na zajęcia razem z klasą, w której na religię zgłosiło się siedmioro lub więcej uczniów. Łączenie grup może odbywać się w obrębie klas I-III, a także IV-VI oraz VII-VIII. Decyzja zależy od dyrektora szkoły. Ponadto, od nowego roku szkolnego ocena z religii nie będzie wliczać się do średniej i najpewniej nie będzie jej też na świadectwie, a same zajęcia powinny odbywać się rano przed lekcjami lub po południu, po ich zakończeniu. W 2025 roku liczba lekcji religii zostanie też zredukowana do jednej w tygodniu.

– Lekcje religii to temat gorący, od grudnia ubiegłego roku, od czasu powołania nowego rządu i zaprzysiężenia nowej pani minister edukacji zarówno z jej strony, jak i ze strony innych pracowników MEN, padało wiele różnych deklaracji, że nastąpi zmiana dotycząca sposobu prowadzenia lekcji religii w szkołach – mówił rzecznik KEP, ks. Leszek Gęsiak. Decydując się na wystąpienie z petycją do Pierwszej Prezes Sądu Najwyższego, Prezydium KEP kieruje się przekonaniem, że sprawa dotyczy istotnego interesu publicznego, tj. m.in. takich wartości jak poprawność legislacji, ochrona pracy, prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem, oraz prawo dzieci i młodzieży do wychowania i opieki odpowiednich do wieków i osiągniętego rozwoju – wymieniał ks. Leszek Gęsiak.

– W sposób skrajny została naruszona zasada ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, zasada lojalności państwa względem obywateli, która postrzegana jest jako fundament zasady demokratycznego państwa oraz zasada ochrony pracy”. Zwrócił uwagę, że dla katechetów świeckich praca w charakterze nauczyciela religii stanowi podstawę zabezpieczenia potrzeb materialnych, nie tylko swoich, ale też ich rodzin, a „kwestio-

nowane rozporządzenie nie zawiera żadnych przepisów, które zapewniłyby katechetom stabilność zatrudnienia w sytuacji nagłej zmiany przepisów dot. warunków i sposobu organizowania nauki religii, która z konieczności przyniesie efekt w postaci znaczącego zmniejszenia zapotrzebowania na pracę nauczycieli religii.

Nie sformułowano także żadnych przepisów przejściowych, które ułatwiłyby dostosowanie się katechetów do nowej sytuacji.

Dlaczego lekcje religii powinny odbywać się w szkole? Gwarantuje to Konkordat zawarty 28 lipca 1993 r. między Polską a Stolicą Apostolską.

W artykule 12 Konkordatu czytamy: „Uznając prawo rodziców do religijnego wychowania dzieci oraz zasadę tolerancji, Państwo gwarantuje, że szkoły publiczne podstawowe i ponadpodstawowe oraz przedszkola, prowadzone przez organy administracji państwowej i samorządowej, organizują zgodnie z wolą zainteresowanych naukę religii w ramach planu zajęć szkolnych i przedszkolnych”.

Religia w szkole jest obecna w 23 krajach Unii Europejskiej, a zaledwie w 4 nie ma nań miejsca w państwowym systemie edukacji. W 8 Krajach UE udział w szkolnych lekcjach religii jest obowiązkowy. Są to: Austria, Cypr, Dania, Finlandia, Grecja, Malta, większość niemieckich landów i Szwecja. W pozostałych 15. udział w niej jest dobrowolny. Przyjęty w Polsce model jest bliski temu, jaki obowiązuje w większości krajów Unii Europejskiej. Nauka religii w szkole należy do standardów europejskich, choć jej realizacja jest różnorodna. Niemal wszystkie państwa Unii Europejskiej naukę religii traktują jako niezbędny element szkolnego systemu edukacji i finansują ją, gdyż wychodzą z przekonania, że bez tej formy edukacji obywatele będą mieć poważny kłopot z rozumieniem europejskiego „kodu kulturowego”.

Opracował: Ryszard Stochła

źródła:

<https://kresy.pl/wydarzenia/stop-dyskryminacji-wierzacych-protest-katechetow-w-warszawie/>

<https://www.ekai.pl/koscioly-w-polsce-w-obronie-lekcji-religii-skladaja-petycje-do-sadu-najwyzszego/>

<https://www.ekai.pl/religia-w-szkole-jak-to-wyglada-w-europie/>

Święty Michale Archaniele! Wspomagaj nas w walce, a przeciw zasadzkom i niegodziwości złego ducha bądź naszą obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu niebieskich zastępów, szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Warto odmawiać każdego dnia...

Intencje mszalne w kościele parafialnym pw. św. Mikołaja w Świebodzicach

NIEDZIELA 1.09.2024 r.

7³⁰ W intencji Klary z okazji 5 urodzin i w intencji Norberta i Katarzyny z okazji 8 rocznicy ślubu (dziękczynno-błagalna), o Dar Bożego błogosławieństwa, opiekę Matki Bożej
7³⁰ + Stanisław (m), + Jan – int. od rodziny
9⁰⁰ + Julia, + Miron, + Irena, + Włodzimierz ZAJĄC
10³⁰ + Antonina, + Ignacy, + Józef, + Wanda SZEWCZYK
12⁰⁰ + Irena BROSZCZAK (w 8 r.śm.)
12⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 1)
18⁰⁰ W intencji Pana Bogusława Grzegorzek o Dar Bożego błogosławieństwa, opiekę Matki Bożej (od Róż Różańcowych)

PONIEDZIAŁEK 2.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 2)
9⁰⁰ + Janusz SZYMAŃSKI (int. od ucz. pogr.)
18⁰⁰ + siostra Halina SUJKA (w 10 r.śm.), ++ rodzice: + Zofia (w 9 r.śm.) i + Czesław (m) ŚLUSARCZYK
18⁰⁰ + Urszula DĘBSKA – int. od męża, syna, synowej, wnuka i swatów

WTOREK 3.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 3)
9⁰⁰ W int. małżonków: Edyta i Adam (w kolejną rocznicę zawarcia sakramentu małżeństwa: dziękczynno-błagalna)
18⁰⁰ W intencji siostry Renaty wypraszając dla Niej zdrowie na duszy i ciele z okazji urodzin oraz w int. Panu Bogu wiadomej

ŚRODA 4.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 4)
9⁰⁰ + Maria WIŚNIEWSKA (w 8 r.śm.)
18⁰⁰ W int. dziękczynno-błagalnej z okazji 25 rocz. ślubu Ewy i Krzysztofa SZTEBEL

CZWARTEK 5.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 5)
9⁰⁰ + Stanisław (m), + Tadeusz PANKIEWICZ
18⁰⁰ Msza Święta w int. Wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym

PIĄTEK 6.09.2024 r.

7⁰⁰ + Janina MALWIC (int. od ucz. pogr.)
9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 6)
18⁰⁰ + Teresa WÓJCIK (int. od ucz. pogr.)

SOBOTA 7.09.2024 r.

7⁰⁰ w int. syna
9⁰⁰ MSZA ŚW. WYNAGRADZAJĄCA
18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 7)
18⁰⁰ + Edyta GOLIŃSKA (w 2 r.śm.), + Antonina, + Julian, + Maria, + Zygmunt LUBASZEWSKY

NIEDZIELA 8.09.2024 r.

7³⁰ + Genowefa, + Franciszek URBAŃCZYK, za ++ z rodzin: ++ URBAŃCZYK, ++ WOŹNIAK
9⁰⁰ za + syna: + Mirosław RAWSKI (w 17 r.śm.)

10³⁰ + Jan OLESIŃSKI (w 5 r.śm.), + Teresa OLESIŃSKA

10³⁰ + Barbara GODEK (gr. 8)

12⁰⁰ + Andrzej SZYNALSKI (w 30 r.śm.)

18⁰⁰ + syn Robert BAĆŁAWEK (w 3 r.śm.), oraz za jego ++ dziadków, + Kazimierz, + Michalina, + chrzestna: + Elżbieta z domu BUJARSKICH

PONIEDZIAŁEK 9.09.2024 r.

7⁰⁰

9⁰⁰

18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 9)

WTOREK 10.09.2024 r.

7⁰⁰ + Aldona PICHURSKA (int. od ucz. pogr.)
9⁰⁰

18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 10)

ŚRODA 11.09.2024 r.

7⁰⁰ + Halina DUNAS (int. od ucz. pogr.)

9⁰⁰

18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 11)

CZWARTEK 12.09.2024 r.

7³⁰ + Barbara GODEK (gr. 12)

9⁰⁰

14⁰⁰ Ślub: Paula Wolniak, Konrad Adruszko

18⁰⁰ + Helena KOWALCZYK, + Krzysztof i + Czesław

PIĄTEK 13.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 13)

9⁰⁰

18⁰⁰ MSZA ŚW. FATIMSKA

SOBOTA 14.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 14)

9⁰⁰ + Maria PIECZENIAK (w 11 rocz. śm.)

18⁰⁰ W int. Ariana z okazji 2 urodzin

NIEDZIELA 15.09.2024 r.

7³⁰ + Stefania, + Mieczysław, za ++ dusze w czyśćcu cierpiące – int. od dzieci z rodzinami
9⁰⁰ O Boże błogosławieństwo, opiekę MB Nieustającej Pomocy oraz Światło Ducha Świętego dla wnuczek
10³⁰ + Wita MICHALAK (w 5 rocz. śm.)

10³⁰ + Barbara GODEK (gr. 15)

12⁰⁰ + Lidia KUCAB (w 14 rocz. śm.), + Aleksander, za ++ rodziców: + Jan, + Eugenia

18⁰⁰ + Honorata, + Kazimierz, + Andrzej PIJAROWSCY

PONIEDZIAŁEK 16.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 16)

9⁰⁰

18⁰⁰ Msza św. dziękczynna z okazji urodzin Małgorzaty Bartol o potrzebne łaski, zdrowie i Boże błogosławieństwo

WTOREK 17.09.2024 r.

7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 17)

9⁰⁰ ++ rodzice: + Henryk i + Pelagia MONIUSZKO

18⁰⁰

ŚRODA 18.09.2024 r.7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 18)9⁰⁰18⁰⁰**CZWARTEK 19.09.2024 r.**7⁰⁰9⁰⁰ + Wiesław (w 18 rocz. śm.), + Grzegorz, + Anna18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 19)**PIĄTEK 20.09.2024 r.**7⁰⁰ + Jadwiga SUPROŃ (int. od ucz. pogrz.)9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 20)18⁰⁰**SOBOTA 21.09.2024 r.**7⁰⁰ + Maria GAWŁOWSKA (int. od ucz. pogrz.)9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 21)18⁰⁰ za ++ z rodziny: ++ PIWOROWICZ,

++ POLAŃSKICH

18⁰⁰ Msza św. dziękczynna Ewy SZENDERSKIEJ z podziękowaniem za dar życia i otrzymane łaski z prośbą o Bożego błogosławieństwa, Dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla niej i Jej rodziny**NIEDZIELA 22.09.2024 r.**7³⁰ + Anna SOBCZAK (w 18 rocz. śm.), + Zenon SOBCZAK (w 14 rocz. śm.)9⁰⁰ + Daria (w 7 rocz. śm.), + Dymitr, + Ludwik10³⁰ + Jozefa (k) SZTEBEL (w 5 rocz. śm.)12⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 22)12⁰⁰ + Irena BROSZCZAK (z okazji imienin)18⁰⁰ + mąż + Jerzy BOCZEK (w 1 rocz. śm.)**PONIEDZIAŁEK 23.09.2024 r.**7⁰⁰9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 23)18⁰⁰ + Edward KWIATKOWSKI

i za ++ z rodziny SKRZYNIK

WTOREK 24.09.2024 r.7⁰⁰9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 24)18⁰⁰**ŚRODA 25.09.2024 r.**7⁰⁰9⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 25)18⁰⁰ + Anna SIEMASZ (w 30 r.śm.)**CZWARTEK 26.09.2024 r.**7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 26)9⁰⁰18⁰⁰ + Jan, + Jacek, + Kazimierz, + Franciszek, + Zofia SAMULSCY, + Jan i + Stanisława (k) MUZYK, za ++ z rodzin: ++ SAMULSCY, ++ MUZYK, ++ WIECZOREK, ++ GAWEŁ, za ++ dusze w czyścicu cierpiące**PIĄTEK 27.09.2024 r.**7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 27)9⁰⁰18⁰⁰ + Kazimierz STYRNA (w 11 r.śm.), za ++ z rodziny**SOBOTA 28.09.2024 r.**7⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 28)9⁰⁰ + Maria PIWONSKA18⁰⁰ + January RAJKOWSKI (w 17 r.śm.),

za ++ rodziców: + Jadwiga, + Józef, + Janina

NIEDZIELA 29.09.2024 r.7³⁰ + Władysława (k), + Tadeusz ŁUGOWSCY9⁰⁰ + Sławomira (k), + Mikołaj, + Marcin

ROGALSCY oraz + Stanisława (k) + Mikołaj

SZCZERBIŃSCY

10³⁰ W intencji Juli Kowalskiej dziękując Panu Bogu za Dar życia, prosząc o Dar Bożego

błogosławieństwa, dary Ducha Świętego, łaską

zdrowia, opiekę Matki Bożej Świętego Józefa

i wszelkie potrzebne Boże Dary dla całej rodziny

10³⁰ + Barbara GODEK (gr. 29)12⁰⁰ Msza św. w intencji ks. Michała Gibka z okazji

imienin – int. od Róż Różańcowych

12⁰⁰ Msza św. dziękczynna z okazji urodzin

Weroniki i Dawida z prośbą o Boże

błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski

18⁰⁰ + Władysław KOŚCIELSKI i za ++ dusze

w czyścicu cierpiące

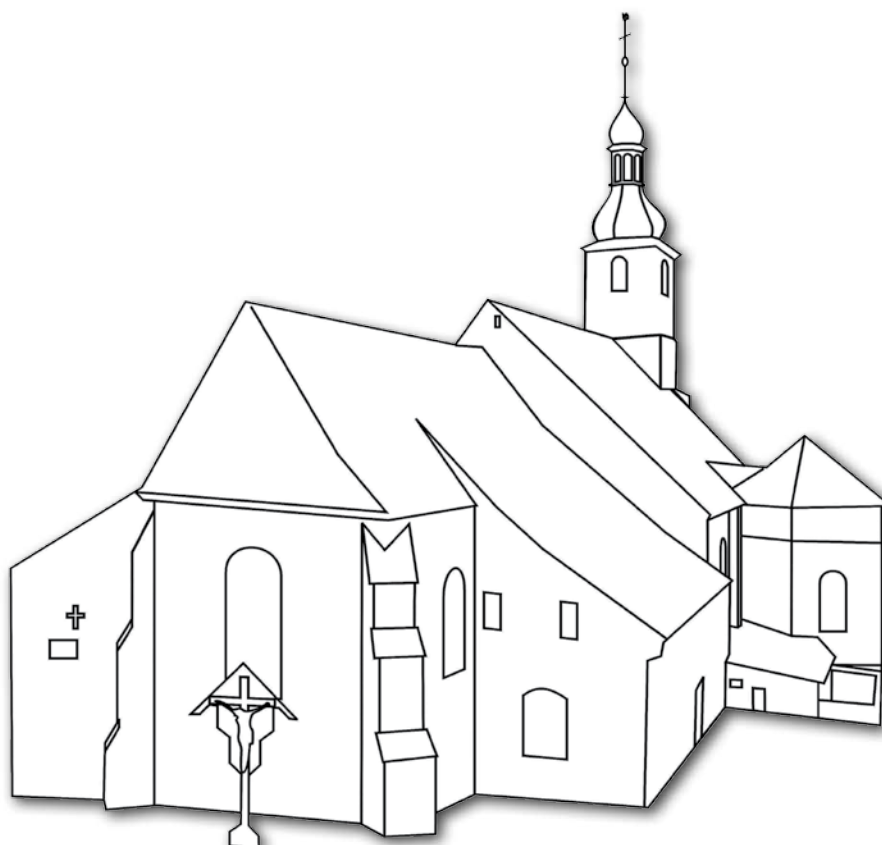
PONIEDZIAŁEK 30.09.2024 r.7⁰⁰9⁰⁰ W int. Neli z okazji 13 urodzin oraz w intencji Michała z okazji 33 urodzin dziękując Panu Bogu za

Dar życia, prosząc o Dar Bożego błogosławieństwa,

dary Ducha Świętego, łaską zdrowia, opiekę Matki

Bożej Świętego Józefa i wszelkie potrzebne Boże

Dary dla całej rodziny

18⁰⁰ + Barbara GODEK (gr. 30)

Sakrament Chrztu św. przyjęli:

Błażej Szymczak, 4.08.2024 r.

Julia Szymczak, 4.08.2024 r.

Nicholas, Robert Dobosz, 4.08.2024 r.

Nela, Wioleta Musiał, 11.08.2024 r.

Karolina, Anna Bigus, 25.08.2024 r.

Bramę wieczności przekroczyli:

+ Janusz Szymański, zm.

31.07.2024 r., przeżył 66 lat

+ Teresa Wójcik,

zd. Siwarska,

zm. 2.08.2024 r.,

przeżyła 77 lat

+ Janina, Maria Malwic, zd. Bator,

zm. 3.08.2024 r., przeżyła 87 lat

+ Krzysztof Marciniuk, zm. 2.08.2024 r.,

przeżył 68 lat

+ Halina Dunas, zd. Kleszyk,

zm. 7.08.2024 r., przeżyła 72 lata

+ Aldona, Magdalena Pichurska,

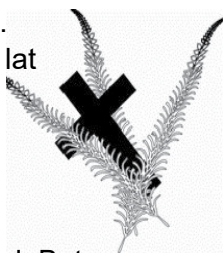
zm. 10.08.2024 r., przeżyła 58 lat

+ Jadwiga Suproń, zd. Kierznowska,

zm. 17.08.2024 r., przeżyła 87 lat

+ Maria Gawłowska, zd. Węglowska,

zm. 18.08.2024 r., przeżyła 83 lata

HISPANIA

Pielgrzymka z biskupem świdnickim Markiem Mendykem
Malaga - Gibraltarc - Sewilla - Kordoba - Grenada - Alhambra

📅 10-17.09.2024 r. 🌍
💰 5 500 zł
+ 100 €

1. Zbiórka uczestników na lotnisku 2 godziny przed wylotem. Wylot z Wrocławia o godzinie 06:05, lądowanie w Maladze o godzinie 09:55. Przejazd do hotelu na obiadokolację i nocleg.
2. Po śniadaniu zwiedzanie Malagi: Alcazaba - zespół pałacowy jest pozostałością dominacji muzułmańskiej w średniowieczu na ówczesnym terytorium Półwyspu Iberyjskiego; Gibraltarc - wzgórze oraz znajdujące się na jego szczycie ruiny zamku muzułmańskiego, z których rozciąga się wspaniały widok na miasto, a nawet Cieśninę Gibraltarską i wybrzeża Afryki; Teatro Romano; Katedra de la Encarnación; Plaza de la Merced z Muzeum Picasso; Plaza de toros de la Malagueta. Obiadokolacja i nocleg w hotelu.
3. Śniadanie. Przejazd do Gibraltarc. Zwiedzanie minibusem i wjazd na skałę gibraltarską, grotę św. Michała (znajduje się na terenie Reserva Nacional Cima de Penon), Punkt Europa - najdalej wysunięty na południe przylądek z widokami na Afrykę. Powrót do hotelu. Obiadokolacja i nocleg.
4. Śniadanie. Przejazd i zwiedzanie Sewilli: Katedra de Santa Maria z wieżą La Giralda (znajduje się tutaj grobowiec Krzysztofa Kolumba). Stare Miasto - Santa Cruz, Alkazar Królewski i ogród, Plac Hiszpański. Przejazd do hotelu. Obiadokolacja i nocleg w hotelu.
5. Śniadanie. Przejazd do Kordoby. Spacer po Kordobie: podziwianie wnętrza Mezquita - Wielkiego Meczetu przebudowanego na katedrę, jednego z najwspanialszych dzieł architektury islamu oraz Alcazar de los Reyes Cristianos (czyli pałac-twierdza Alfonsa XI) i Puente Romano - rzymski most na rzece Gwadalkiwir. Powrót do hotelu, obiadokolacja i nocleg.
6. Śniadanie. Przejazd do Grenady. Spacer po Starym Mieście i zwiedzanie kaplicy królewskiej w gotycko-renesansowej Katedrze Najświętszej Maryi Panny od Wzelenia. Obiadokolacja i nocleg.

Biurow Podróży Arche Travel
ul. Długa 80, 58-100 Świdnica
tel. 768 116 341
Nr konta: 78 1020 5138 0000 9602 0541 5742

biuro@archetravel.pl
www.archetravel.pl

CENA ZAWIERA:

- przelot samolotem i opłaty lotniskowe - 7 noclegów w hotelu
- pokoje 2-, 3-osobowe • wyżywienie: 7 śniadań i 7 obiadokolacji
- transfer i przejazdy autokarem zgodnie z programem
- opieka pilota-przewodnika

CENA NIE ZAWIERA:

- biletów wstępu do zwiedzanych obiektów
- opłaty za przewodnika - 120 €/os.

Zaliczka przy zapisie 2000 zł
Pozostała część kwoty do miesiąca od rozpoczęcia wyjazdu

**Pielgrzymka z biskupem świdnickim Markiem Mendykem.
W programie: Malaga • Gibraltarc • Sewilla • Kordoba • Grenada • Alhambra** **OSTATNIE WOLNE MIEJSCA**

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Mikołaja

pl. Kościelny 2, 58-160 Świebodzice

tel. 74 854 44 15

Nr konta: 69 1500 1764 1217 6006 1271 0000

Proboszcz: ks. Józef Siemasz

Wikariusz: ks. Michał Gibek, ks. Paweł Schanne

www.swmikolajswiebodzice.pl

Redakcja:

ks. Józef Siemasz, ks. Michał Gibek, ks. Paweł Schanne, Grażyna Gorska-Kubas, Elwira Kirklo-Rusek, Agnieszka Pelc

Opracowanie graficzne winiety: Stanisław Gołdyn

DTP: Stanisław Mróz

Tekstów i zdjęć niezamówionych redakcja nie zwraca, zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego tekstów. Za treść listów, reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności

Kancelaria parafialna czynna:

wtorek w godz. 16⁰⁰-17⁰⁰, czwartek w godz. 16⁰⁰-17⁰⁰,
sobota w godz. 10⁰⁰-12⁰⁰

Msze św.:

- niedziela i uroczystości: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰ (z udziałem dzieci), 12⁰⁰ (suma), 18⁰⁰ (z udziałem młodzieży)
- dni powszednie: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18⁰⁰
- dla małżeństw obchodzących jubileusz sakramentu małżeństwa: ostatnia niedziela miesiąca godz. 12⁰⁰

Spowiedź św.:

- od poniedziałku do soboty od godz. 6⁴⁵, 8⁴⁵, 18⁰⁰
- niedziela i uroczystości: podczas wszystkich Mszy św.
- I piątek miesiąca w godz. 8³⁰-9⁰⁰ i 17⁰⁰-18⁰⁰

Sakrament chrztu św.:

I i III niedziela miesiąca o godz. 12⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

- I niedziela miesiąca: po każdej Mszy św.
- I piątek miesiąca: rozpoczęcie całonocnej adoracji w ciszy po wieczornej Mszy św., zakończenie o godz. 9⁰⁰ w sobotę
- w każdy poniedziałek po wieczornej Mszy św. godzinna adoracja